

پهپادهای یمنی در سال ۲۰۲۱ بارها آرامکو را هدف گرفتند

گفت و گوی «ایران» با «حسین اکبری» کارشناس محور مقاومت درباره تحولات مربوط به جنگ عربستان و یمن در سال ۲۰۲۱

گردابی که عربستان را در مانده کرد

عبدالرحمن فتح اللهی - یکی از نقاط حساس و کلیدی که طی هفت سال گذشته همواره باعث افزایش ناامنی در کشورهای حاشیه خلیج فارس و در کل منطقه غرب آسیا شده به پرونده جنگ یمن بازمی گردد. جنگی که در سال ۲۰۲۱ هم ادامه پیدا کرد و با توجه به اقتضائات سیاسی، دیپلماتیک، نظامی، امنیتی و میدانی به یک جنگ فرسایشی تبدیل شده است. «ایران» در گفت و گو با «حسین اکبری» کارشناس محور مقاومت و سفیر سابق کشورمان در لیبی به بررسی دقیق تر تحولات جنگ یمن در سال گذشته میلادی پرداخته است که در ادامه آن نظری می گذرانید.

در سایه مجموعه‌ای از تحولات سیاسی، دیپلماتیک، امنیتی و میدانی شاهد تداوم فرسایشی شدن جنگ یمن هستیم و در همین حال پاره‌ای از شرایط حکایت از احتمال پایان این جنگ هم دارد. آیا به باور شما اقتضائات جاری از تداوم و فرسایشی شدن جنگ یمن خبر می دهد یا به عکس، احتمال پایان این جنگ را می توان جدی دانست؟

به نکته کلیدی و مهمی اشاره کردید. وقتی از کلمه «فرسایشی» شدن جنگ یمن در طول سال ۲۰۲۱ سخن می گوئید باید همزمان دلایل، عوامل و بازیگران فرسایشی شدن جنگ یمن را هم مورد

بررسی قرار دهیم. واقعیت این است که تنها راه باقیمانده برای سعودی‌ها این است

سعودی‌ها از ائتلاف به اصطلاح عربی گرفته تا سازمان ملل، کشورهای فرامنطقه‌ای بخصوص اروپا، آمریکا و... را بسرعت جمع کردند تا این پیروزی را به نفع عربستان اعلام کنند. اما زمانی که این تجاوز مطابق با ارزیابی‌های اولیه ریاض پیش نرفت، عملاً فضا برای فرسایشی شدن این جنگ شکل گرفت. لذا عربستان سعودی در سال ۲۰۲۱ مانند سال‌های گذشته این تصور و ارزیابی غلط را داشت که می تواند با تداوم و تشدید حملات، تجاوزات و بمباران یمن منافع خود را از این جنگ، ولو به صورت حداقلی محقق کند. ولی واقعیت این است که در طول ۷ سال گذشته عربستان سعودی روزانه متوسط حدود ۴۰ حمله هوایی با هزینه‌های گزاف علیه اهداف و مواضع یمن انجام داده و در نتیجه تقریباً چیزی برای حمله و بمباران در یمن وجود ندارد تا سعودی‌ها از آن به عنوان اهرم فشار برای تحمیل خواسته‌های خود استفاده کنند. مگر اینکه به موازات تداوم جنگ و فرسایشی کردن آن به دنبال افزایش میزان تحریم‌ها و تشدید محاصره دریایی، زمینی و هوایی یمن باشند تا بتوانند در کنار اهرم جنگ، فشار مضاعفی به مردم مظلوم

بی دفاع این کشور وارد کنند.

یعنی به باور شما اکنون اهرم فشاری در اختیار ریاض نیست؟
مگر اینکه به موازات تداوم جنگ و فرسایشی کردن آن به دنبال افزایش میزان تحریم‌ها و تشدید محاصره دریایی، زمینی و هوایی یمن باشند تا بتوانند در کنار اهرم جنگ، فشار مضاعفی به مردم مظلوم بی دفاع این کشور وارد کنند.

۲۰۲۱ اولین سال ریاست جمهوری جو بایدن بود که یکی از محورهای اصلی سیاست خارجی خود را تلاش برای پایان دادن به جنگ یمن قرار داد. حال به باور شما آیا می توان شناسی هر چند کم رنگ برای پایان این جنگ در نظر گرفت؟
جو بایدن در همان زمان تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری کمیته مستقلی برای جنگ یمن تشکیل داد تا خروج جنگ از بحران یمن را بررسی کند. بعد از پیروزی در انتخابات ریاست جمهوری نیز سعی کرد خروج آمریکا از یمن را عملیاتی کند، اما نکته‌ای که نباید از نظر دور داشت این است که جو بایدن یا هر رئیس جمهوری که بخواهد در رأس قدرت اجرایی ایالات

و توان بهیادی و موشکی خود توانستند طی این سال‌ها اهداف متعددی را در عمق خاک عربستان و امارات متحده عربی مورد حمله خود قرار دهند. از حیث بین‌المللی هم با وجود حمایت‌های گسترده ائتلاف عربی، اروپایی‌ها و آمریکا از عربستان، ریاض عملاً نتوانست دستاورد ملموسی از این جنگ برای خود محقق کند، آن هم کشوری که تازه از خیزش عربی خارج شده بود و طی ۷ سال گذشته ضمن تخریب کامل زیرساخت‌ها و مراکز حساس و حیاتی با شدیدترین محاصره هوایی، زمینی و دریایی مواجه بوده است.

آیا نتیجه سیاست‌های بایدن برای پایان جنگ یمن بیشتر سعودی‌ها را به سمت تعدیل موضع در این خصوص نشانده است یا پیشرفت‌های میدانی انصارالله یمن؟

همچنان‌که در پاسخ به سؤالات قبلی اشاره کردم تفاوتی بین دولت‌های آمریکا در خصوص راهبرد این کشور پیرامون جنگ یمن و حمایت از عربستان سعودی وجود ندارد، اینجا پارامتر جدی مسأله افزایش قدرت نظامی، امنیتی و پیشرفت‌های میدانی محور مقاومت، بخصوص انصارالله یمن است. همان‌گونه که قبلاً اشاره کردم انصارالله یمن به توانمندی نظامی بالایی دست پیدا کرده است. ضمن اینکه پیشروهای ایمنه مقاومت یمن برای تسلط کامل بر منطقه مأرب سبب شده است که ریاض به ناچار دست به تغییر موضع

و تلاش برای پایان دادن جنگ از مسیر دیپلماتی و سیاسی بزند. چرا که تسلط بر مأرب به معنای تسلط محور مقاومت بر کل این کشور و کویین آخرین میخ بر تابوت شکست سعودی‌ها در یمن خواهد بود.

به موازات افزایش بهای نفت خام، دولت عربستان سعودی گفته است که انتظار دارد بودجه سال ۲۰۲۲ این کشور ۲۲ میلیارد دلار برآورد داشته باشد. آیا این می تواند مبنای تلاش مزایه‌دهی برای کاهش درگیری و حتی خروج از جنگ یمن وجود ندارد؟

بله، معتقدم تفاوتی میان دونالد ترامپ، جو بایدن یا هر رئیس جمهور دیگری در آمریکا، چه از جمهوری خواهان و چه دموکرات‌ها پیرامون راهبرد ایالات متحده در خصوص جنگ یمن وجود ندارد. چون اگر عربستان سعودی دست خالی از جنگ یمن بازگردد یا دو مشکل جدی مواجه خواهد شد. اولین مشکل در محیط داخلی عربستان به‌وجود خواهد آمد. چون صورت خروج بدون دستاورد از جنگ یمن، ریاض باید به این سؤال اساسی و مطالبه بحق افکار عمومی داخلی پاسخ دهد که نتیجه ۷ سال جنگ چه بوده است؟ بویژه که انصارالله و حوثی‌های یمن با افزایش قدرت

متحد قرار بگیرد تاگزیر است منافع و اهداف مهم‌ترین همیمان منطقه‌ای خود یعنی عربستان سعودی را در نظر بگیرد. لذا با وجود مخالفت‌ها با جنگ یمن در محیط داخلی اروپا و آمریکا ولی نهایتاً دولت جو بایدن هم در صحنه عمل تاگزیر به پیامون همان مسیر دونالد ترامپ شده است.

پس به باور شما تفاوتی میان دونالد ترامپ و جو بایدن در خصوص راهبرد آمریکا پیرامون جنگ یمن وجود ندارد؟
بله، معتقدم تفاوتی میان دونالد ترامپ، جو بایدن یا هر رئیس جمهور دیگری در آمریکا، چه از جمهوری خواهان و چه دموکرات‌ها پیرامون راهبرد ایالات متحده در خصوص جنگ یمن وجود ندارد. چون اگر عربستان سعودی دست خالی از جنگ یمن بازگردد یا دو مشکل جدی مواجه خواهد شد. اولین مشکل در محیط داخلی عربستان به‌وجود خواهد آمد. چون صورت خروج بدون دستاورد از جنگ یمن، ریاض باید به این سؤال اساسی و مطالبه بحق افکار عمومی داخلی پاسخ دهد که نتیجه ۷ سال جنگ چه بوده است؟ بویژه که انصارالله و حوثی‌های یمن با افزایش قدرت

کامل ندارد. ضمن اینکه چندین بار شاهد حمله مقاومت یمن به تأسیسات نفتی آرامکوی عربستان سعودی و به دنبالش مختل شدن تولید و صادرات نفت عربستان بودیم. در نتیجه سعودی‌ها، هم برای تولید و صدور نفت مزاد و هم برای تأمین بودجه خود در سال آینده مانند سال‌های گذشته با مشکل مواجه خواهند بود. البته به نظر می‌رسد که سعودی‌ها سعی دارند کسری بودجه سال آتی آنها سامان پیدا کند، اما مسأله اینجا است که عربستان سعودی چگونه می‌خواهد از جنگ یمن خارج شود؟

چرا این مسأله در صد تغییر رویه خود در جنگ یمن است؟
واقعیت آن است که محمد بن سلمان سعی دارد رویه خود را در خصوص جنگ یمن به دو دلیل عمده عوض کند: اولین و مهم‌ترین دلیل آن است که تصور می‌کند ایالات متحده آمریکا، نه توان و نه تمایلی برای ادامه پشتیبانی‌های فعلی را که منجر به پیروزی و اقتدار بن سلمان در جنگ یمن شود ندارد. ضمن اینکه عربستان سعودی، نقش محوری خود را در شورای همکاری خلیج فارس و اتحادیه عرب از دست

داده است و اختلافات جدی در محیط پیرامونی خود با کشورهای حاشیه خلیج فارس بخصوص در برخورد با قطر، کویت و همچنین امارات بر سر مسأله یمن دارد. پس بن سلمان سعی دارد با تعریف یک راهبرد جدید، برنامه جدی با هدف احیا و ترمیم سیاست‌های منطقه‌ای در دستور کار قرار دهد. حتی در این راهبرد جدید سعی می‌کند رابطه خود را با جمهوری اسلامی ایران نیز ترمیم کند. البته من معتقدم این یک اقدام انفعالی است، لذا به نظر من محمد بن سلمان در تلاش است برنامه جدی برای توسعه نفوذش در منطقه خاورمیانه بدون آمریکا داشته باشد که در سایه آن شرایط را برای بازسازی و احیای روابط با کشورهای منطقه‌ای در دوران پسا آمریکا مهیا کند.

بعد از امضای تفاهت نامه ابراهیم در ۱۵ سپتامبر ۲۰۲۰ شاهد افزایش نفوذ و تحولات اسرائیل در کشورهای حاشیه خلیج فارس طی سال گذشته (۲۰۲۱) با محوریت عمان، بحرین و بخصوص امارات هستیم. به باور شما باز شدن پای اسرائیل به کشورهای حاشیه خلیج فارس به‌عنوان یک پارامتر آشوب ساز تا چه اندازه می‌تواند باعث تداوم و تشدید جنگ یمن شود؟

ایران به دلیل تلاش برای عملیاتی کردن راهبرد خود یعنی تمرکز در آسیای شرقی و مهار چین سعی دارد از منطقه خاورمیانه خارج شود. ضمن اینکه به

این باور هم رسیده در هر نقطه از منطقه خاورمیانه که دست به تکان می‌دهد با محور مقاومت زده با شکست تمام عیار خود شده است. لذا کاخ سفید اکنون تمرکز خود را روی مهار چین قرار داده است. خروج آمریکا از منطقه می‌تواند باعث افزایش نگرانی همیمانانش بخصوص رژیم صهیونیستی شود. لذا صهیونیست‌ها سعی می‌کنند با افزایش تحولات خود در میان کشورهای منطقه بیهان مشترکی را با آنها ایجاد کنند تا به نوعی جای آمریکا را بگیرند. متأسفانه حتی در این رابطه رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور ترکیه هم سعی دارد از کمک لایحه صهیونیستی در

ایران استفاده کند تا ارزش لری ترکیه بیش از این سقوط نکند. یقیناً این بدان معناست که این کشورها اشتباه بزرگتری را مرتکب می‌شوند. چون تلفات میان منطقه از رژیم غاصب صهیونیستی به مراتب بیشتر از رژیم ایالات متحده است. در عین حال باید بپذیریم که خود صهیونیست‌ها هم بزرگترین حامی خود در منطقه یعنی آمریکا را از دست خواهند داد.

متن کامل را در «ایران آنلاین» بخوانید.

لبنان، عبور از مشکلات با نگاه به آینده

ملت لبنان، مسأله حمایت ملی و فراگیر از حزب الله بود. حزب اللهی که در سال‌های اخیر ثابت کرده بود، می‌تواند امنیت ملی این کشور را در بخش خارجی مانند جولوگریز از زورده تروریسم داعش از منطقه عرسال و داخلی مانند جولوگریز از ناآرامی‌هایی که پس از انفجار بندر بیروت توسط جریان‌های وابسته به بیگانه به‌وجود آمد و بدون نگاه فرقه‌ای، به همه قومیت‌های لبنان ناگهی جامع، متناسب و متوازن داشته باشد. لبنان حزب الله تحت شدیدترین فشارهای تبلیغاتی رسانه‌های وابسته منطقه‌ای و فرماندهی‌های قرار گرفت و تلاش شد مسبب اصلی مشکلات در صحنه سیاسی اجتماعی لبنان، حزب الله معرفی شود و همین ارتباط نیز تهمت‌های ناروایی علیه این حزب انسجام بخش ملی بابت انفجار بندر بیروت که هنوز عامل به‌وجود آمدن آن مشخص نشده است، وارد کرد. البته این نکته حائز اهمیت است که نظام سلطه تحمل کمتری با ثبات در خط مقدم مقابله با رژیم صهیونیستی را ندارد و نمی‌تواند چنین کشوری را مشاهده نماید. بر این اساس مسائل موجود در لبنان و مشکلات موجود در آن در فشاری که به نخست‌وزیران در این کشور وارد شده، مشاهده کرد که نمونه‌یاز آن مجبور کردن سعد حریری به استعفا در زمان اقامت وی در ریاض بود. البته با صبوری مردم لبنان و تجربیاتی که در دهه‌های گذشته در مقابله با ترغندهای گوناگون در مقابله با رژیم صهیونیستی برای کسب استقلال خود داشتند، لبنان توانست گسترده و طولانی شد و تحریم واردات بنزین، مازوت و گازوئیل از دیگر موضوعاتی بود که دولت لبنان در سال گذشته با آن دست و پنجه نرم کرد و مردم با آن رویه‌رو بودند.

این مسائلی را باید تحت نظر فشار قرار دادن و تحریم همه‌جانبه حزب الله و افزایش توان دفاعی در مقابله با تجاوز نظامی احتمالی رژیم صهیونیستی را با صلابت و دقت پیگیری کند.

لبنان، عبور از مشکلات با نگاه به آینده

با نگاهی به تحولات یک سال گذشته لبنان چند موضوع مهم در اتمسفر سیاسی اجتماعی لبنان بیش از بقیه موضوعات جلب توجه می‌کند. نخستین آنها مسأله انفجار بندر بیروت به‌عنوان یکی از مهم‌ترین مراکز اصلی ترانزیت کالا در منطقه غرب آسیا است. اما در کنار آن نمی‌توان از مسأله بی‌دولتی در لبنان و به عبارتی بی‌دولت‌سازی در این کشور نیز به

سادگی عبور کرد. طوری که به نظر می‌رسد، مجموعه‌ای از توان غربی، عبری و عربی بر این مسأله متمرکز شد که هیچ دولتی نتواند در لبنان شکل بگیرد. این بی‌دولتی همراه بود با فشار مضاعف اقتصادی که در قالب یک تحریم چند لایه به‌نام سزار انجام شد و همزمان با آن عربستان از نیمه سال ۲۰۱۹ و تسریع این اقدام غیر انسانی در سال ۲۰۲۰ میلادی اقدام به خارج کردن پول ملی خود از بانک مرکزی لبنان کرد و همزمان کاهش ارزش پول ملی این کشور در مقابل ارزهای خارجی از جمله این اقدامات بود، که همه این اقدامات حاکی از آن بود که دست‌هایی در پشت صحنه اقداماتی را برای ناراضی کردن آحاد مردم و ساقط کردن دولت به کار می‌بندند و موجب عدم جرات سیاست‌پویان جدید برای تشکیل دولت و معرفی کابینه و کاهش اعتماد به نفس شخصیت‌ها و گروه‌های سیاسی این کشور می‌شوند. در کنار این مسأله کمبود شدید انواع سوخت از جمله گازوئیل که موجب خاموشی‌های گسترده و طولانی شد و تحریم واردات بنزین، مازوت و گازوئیل از دیگر موضوعاتی بود که دولت لبنان در سال گذشته با آن دست و پنجه نرم کرد و مردم با آن رویه‌رو بودند.

این مسائلی را باید تحت نظر فشار قرار دادن و تحریم همه‌جانبه حزب الله و افزایش توان دفاعی در مقابله با تجاوز نظامی احتمالی رژیم صهیونیستی را با صلابت و دقت پیگیری کند.

کشتی «اور گیون» که علت نامعلومی چند روز در کانال سوئز به گل نشست و مانع تردد کشتی‌ها از این کانال شد. خسارت مصر بابت این رویداد ۵۵۰ میلیون دلار برآورد شد.

مردان چرمپوش حامی دونالد ترامپ در اعتراض به نتایج انتخابات و پیروزی جو بایدن با حمله به کنگره آمریکا سیاه‌ترین روز دوکراسی در این کشور را رقم زدند.

خونتا میانمار در کودتایی که بیش‌باید به کودتای دهه ۱۹۸۰ نبود، بر کشور استیلا یافت و با به زندان انداختن مقامات سیاسی، معترضان را در خیابان‌هاک و خون کشید.

مردان چرمپوش حامی دونالد ترامپ در اعتراض به نتایج انتخابات و پیروزی جو بایدن با حمله به کنگره آمریکا سیاه‌ترین روز دوکراسی در این کشور را رقم زدند.

مهم‌ترین رویدادهای ۲۰۲۱

۱۷ فوریه ۱۴۰۰
۷ مهر
روز قدس به اوج خود رسید.

۱۳ فوریه ۱۴۰۰
۳۳ مارس
فروردین ۱۴۰۰

۱۳ فوریه ۱۴۰۰
۶ ژانویه
۱۷ مهر ۱۳۹۹

۱۳ فوریه ۱۴۰۰
۶ ژانویه
۱۷ مهر ۱۳۹۹